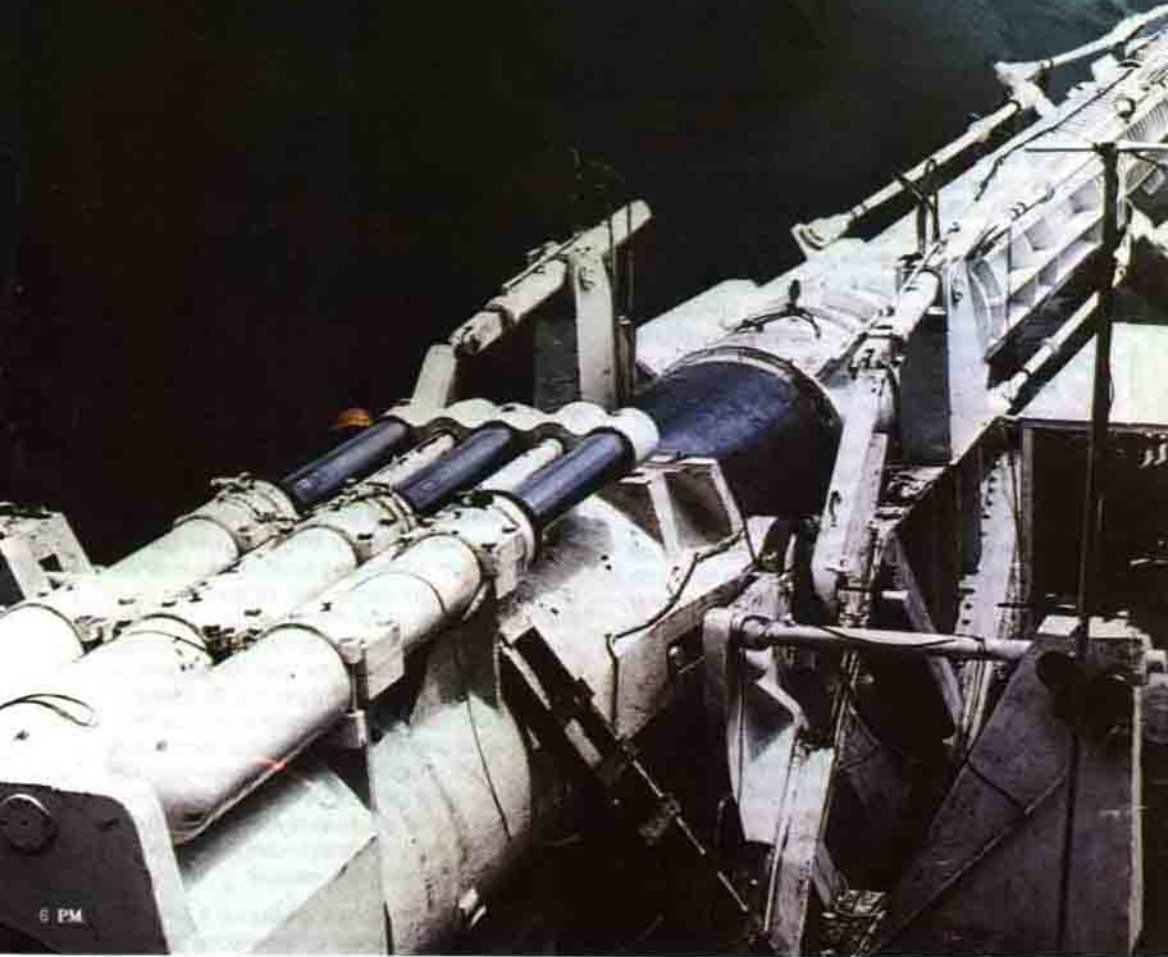

KIYAMET TOPLARI

Amerika Birleşik Devletleri'nin Hiroşima ve Nagazaki'ye 2. Dünya Savaşı'nda attığı atom bombaları ve Irak'ın Halepçe kentinde, kendi ülkesi insanları üzerine yağdırdığı kimyasal gaz bombalarının acısı henüz dinmemişken, kamu oyunu günlerce meşgul eden dehşetengiz yeni bir silâhla karşı karşıyayız şimdilerde: Kıyamet Topları...

Ahmet FURKAN*

Yeni geliştirilen bu süper topların iki ayrı ateşleme düzeni var. Biri son aylarda gizli servisleri epeyce uğraştıran ve mermileriyle günün birinde tüm Ortadoğu ülkelerini vuracağından korkulan, barutla

* Uzman, DPT.

ateşlenen uzun menzilli kıyamet topu; diğeri ise, ABD'de geliştirilen ve öldürücü niteliklerinin yanı sıra uzaya uydular ve uzay istasyonlarına yükler atabilecek türdeki elektromanyetik ateşleme sistemine sahip dev toplar...

ABD Sandia National Laboratuvarları teknisyenleri, uzaya ve daha da ileri giderek yakın bir gele-

Elektronik top(Coilgun)un küçültülmüş bir modeli ile yapılan ilk deneme atışı laboratuvar şartlarında yapıldı. Mermi ağırlığı 5 kg.

gerçekleştirilseydi, en az 40-50 km arası bir yüksekliğe erişmiş olacaktı. Daha ağır mermilerle yapılan atışlarda da başarı sağlanmış bulunmaktadır. 5 kg ağırlığında bulunan mermiler saatte 1000 km yol alarak ses hızına erişmiş bulunuyorlar. Geleneksel toplarla pek benzerliği bulunmayan bu toplarda ateşleme barutu kullanılmamakta, mermi sadece elektromanyetik güç sayesinde atılmaktadır. Bu iş için namlu hattı boyunca bobin sargıları döşenmekte, söz konusu sargılara kısa süreli olarak yüksek gerilim verilmesi ile atış işlemi tamamlanmaktadır. Uygulanan gerilim ne kadar anı verilirse, mermi de o kadar hızlı şekilde yol almaktadır. Söz konusu Coilgun sisteminde, mermi manyetik yastıklı hat üzerindeki bir araç gibi namludan dışarı kaymaktadır. Bobinler mermiyi hem hızlandırıcı özellik sağlarken, hem de sürtünmesiz olarak kayganlık sağlayan manyetik bir kafes oluşturmaktadır.

Sandia merkezi araştırmacılarının amacının içerisinde yaklaşık 1000 kg ağırlığında uzay yükü taşıyan konteynerleri uzaya fırlatabilmek olduğu ifade olunmaktadır. Bir sonraki işlem olarak, bu konteynerler uzay içinde kendi roketlerinin ateşlenmesi ile örneğin, planlanan ABD uzay istasyonuna ulaşabilecekler. 600-700 m namlu uzunluğuna sahip olarak bir dağ yamacına inşa olunması gereken ve namlusu etrafına yüzlerce bobin sargısı döşenecek olan bu karmaşık yapı için tahmin olunan masraf birkaç milyar dolar olarak hesaplanmaktadır. Ayrıca tesis yeri ve atış istikametinin çok hassas şekilde tayini gerekmektedir.

Birinci türe giren ve şimdilerde Irak'ın elinde olduğu söylenen kıyamet topu, Batı dünyasını, Orta-doğu ülkelerini ve özellikle de İsrail'i derin derin düşündürüyor. Söz konusu kıyamet topu ile ilgili parçaların Irak için üretilmesi ve sevki ile ilgili olarak, 22 Mart 1990 tarihinde Brüksel'deki evinde, muhtemelen İsrail ajanları tarafından öldürülen Kanadalı mucit Dr.Gerald Vincent Bull, bu toplar üzerinde 25 yıldan fazla bir süreden beri çalışmaktaydı.

Daha 1960'lı yıllarda Dr.Gerald Bull'un imal etmiş olduğu toplar 180 km yüksekliğe kadar atış yapabiliyordu(küçük resim). Büyük foto montaj resim, dünya rekoru kıran topu, ayrıntılı şekilde göstermektedir.

çekte Ay'a atış yapabilecek bir top geliştirmekteler. "Coilgun"(elektromanyetik bobinli top) denilen bu ilginç projenin, uzay yolculuğunda yeni bir çığır açması bekleniyor. 1989 yılı Aralık ayında söz konusu bu topla yapılan ilk yatay deneme atışında 160 gr ağırlığındaki metal mermiyi 3600 km/saate kadar hız verilebildi. Şayet bu atış yatay değil de dikey olarak

Elektromanyetik topla uzaya atış yapma: 200 km yükseklikte mermi ucu eşya konteynerinden ayrılır. Konteyner, bir roket ateşleme sistemi ile öngörülen yörüngeye getirilir. Atılan uç, dünya atmosferine girerken erir.

Elektromanyetik uzay topu bu şekilde olacak: Dev betondan bir kanal içinde bulunan namlu (yaklaşık 700 m uzunluğunda) ekvatora yakın bir yerde ve bir dağ yamacına inşa olunacaktır.

Öldürülme olayının araştırılması sırasında Bull'un Uzay Araştırma Şirketi adında bir firmayı yönettiği ve bu firma üzerinden Irak'a gönderilmek üzere İngiltere'ye 52 boru siparişi verdiği ortaya çıkıyordu. Bu boruların sözde sipariş amacı Irak petro-kimya tesisleri içindi. En iyi kalite çelikten mamül ve çok hassas ölçümlere uyularak yapılan söz konusu boruların çapı yaklaşık 1 m, et kalınlıkları ise 30 cm kaddı. Bull, boru siparişlerinin yanı sıra dev ölçüde hidrolik darbe emiciler de yaptırıyordu.

Yukarıda anlatılan topun özellikleri, Bull'un 1960'lı yıllarda prototip olarak yaptıklarına uymak-

taydı. Bull, o zamanlar ABD ve Kanada yetkililerini dünya rekoru kıracak bir süper topun inşası hususunda ikna etmiş ve atış denemeleri bir Karaib adası olan Barbados ve Arizona'nın Yuma yöresinde gerçekleştirilmişti.

Şöhret ve para hırsı içinde bulunan Bull'un o zamanki hedefi, bu dev toplarla ölçüm uydularının daha az masrafla uzaya yollanabilmesi, topların askerî amaçlı olarak kullanılabilmesi, uyduların fırlatma masraflarının bu yolla aza indirgenmesi ve ciddi durumlarda düşman uydularının yok edilmesi gayelerine yönelikti.

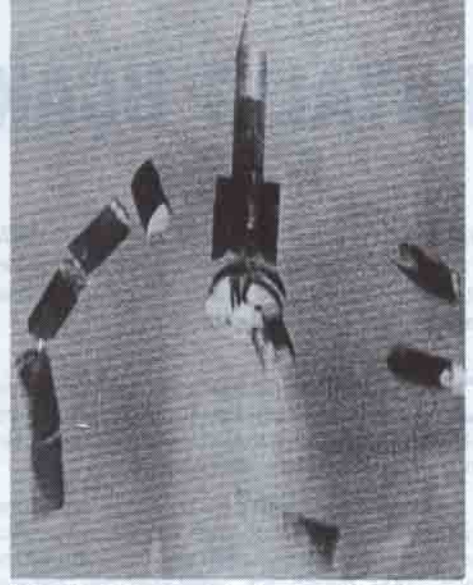

Gerald Bull'un planladığı Irak topu:

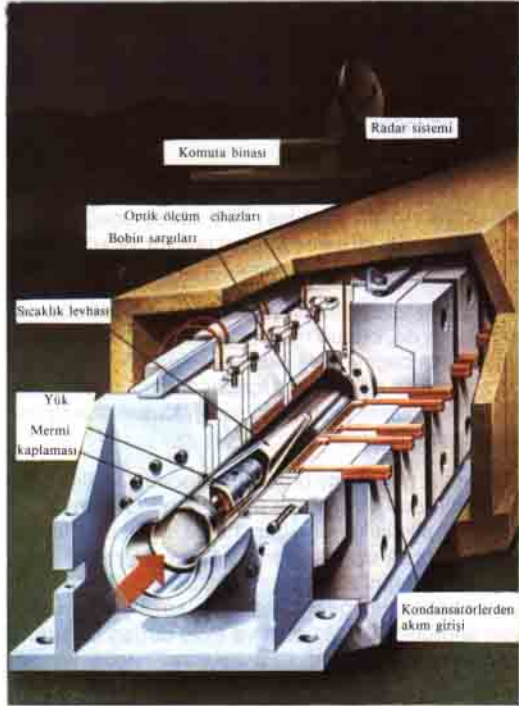
Namlu çapı 1 m
Namlu uzunluğu 100 m üzeri,
Atış menzili 1000 km üzeri,
Topun yapımcısı Bull'un ölmeden önce İngiliz firmalarına sipariş ettiği ilâve malzemelerin biraraya getirilmesiyle bu resimde görülen top ortaya çıkmaktadır.

Yivsiz ve iç çapı 40 cm kadar olan Bull topları için tasarılan mermi kalınlığı, bu çapın yarısı kadardı ve mermi bir oku andırıyordu. Büyük ölçüde imla barutu konan kalın bir namlu içine daha ince ve ok biçimli bir mermi koymanın gayesi hızın artırılmasına yönelikti. Dolun sırasında "okun" etrafına ahşap malzemeden özel bir dolgu kaplaması konarak, mermi çapı da 40 cm'lik namlu iç çapına eşitlenmekteydi. Ahşap dolgu altına bir madenî taban yerleştirildiğinde, imla barutu önündeki mermi hazır hale geliyordu. Yaklaşık 250 kg'lık infilak maddesi, ateşleme anında 3000 atmosferlik dev bir basınç oluşturuyor ve mermiyi yüksek bir hızla fırlatıyordu. Merminin namluyu terketmesinden sonra, ahşap malzeme ve madenî taban mermiden ayrılıyor, ok şeklindeki mermi yoluna yalnız başına ve korkunç bir hızla devam ediyordu.

Yukarıda anlatılan sistem içinde, Kasım 1966 tarihinde ateşlenen 36,4 m'lik Bull topu hâlâ kırılama rekor bir atış menziline erişti. Yuma'daki deneme alanında 84 kg ağırlığındaki mermi dik şekilde 180 km'ye erişmiş ve böylece uzayın alt sınırına varmıştı. Şayet bu mermi 45 derecelik bir açı ile atılmış olsa idi, 400 km'lik bir mesafeye erişecekti. Bu da atış hızının 7000 km/saat olması demektir. Bull'un bu meralerden sonra uzaya erişme yöntemi, mermilere, roket ateşleme sistemi getirerek daha ileri hız sağlama şeklinde idi.

Mermi namluyu terkederken, tecrit kaplaması, hareketle oluşan rüzgârın şiddeti ile yırtılır. Kalın namlu içinde büyük ölçüde barutla hızlandırılan ince mermi ses hızının birkaç misli ile fırlar.

Elektromanyetik topun iç görünüşü: Bobinler top nam-lusu boyunca bir manyetik alan oluşturuyor ve mermiyi bir manyetik yastık hattı gibi kaydırarak hızlandırıyor.

Ne çare ki, roket tekniğinde meydana gelen dev gelişmeler, Bull toplarına olan ilgiyi azalttı. Bu durum, Bull için bir yıkım demektir. Hırsının doruk noktasında olan Bull'u, artık yeni topların imal olunduğu hemen her yerde görmek mümkündür. Önce zenci çoğunluğa karşı zulümle iktidarını korumaya çalışan beyaz azınlık Güney Afrika'ya gitti. Halbuki BM bu ülkeye karşı silâh ambargosu kararı almıştı. Kendi türünün en iyilerinden sayılan 155 mm'lik toplar, Güney Afrika'da Bull'un sayesinde imal olundu. Bull, birkaç yıl sonra Kızıl Çin'de top imal etme görevinin başındaydı. Kızıl Çin toplarının modernleştirilmesi işlemini tamamladığında, sıraya yeni müşteriler girerler. Bull'un Filistin çocuklarına armağanı, İsrail'e sattığı top lisansı idi. Irak'ın süper topu gündeme geldiğinde de, top uzmanları ve gizli servis elemanları bu işte bir Bull parmağı olduğunu anlamakta gecikmediler. Irak'ın komşu ülkeler ve bu arada İsrail, süper topun kendi şehirlerine de yönelebileceğini düşünerek birtakım hesaplar içine girdiler. Zira bu silâh, zehirli gazlar ve hatta atom bombası da atılabildi.

Bull'un öldürülmesi ve Irak için ismarlanan 52 parça borudan ancak 8'ine el konması ile ülkeler şimdilik bir nebze rahat nefes alabildiler.

Gerçek şu ki, dünyamızda imal olunan her silâh, insanları kaygılandırmaya devam edecek, huzur ve barış içinde yaşamının güvencesi her geçen gün azalacaktır. □

Not: Bu yazımın hazırlanmasında P.M. 9/1990'dan yararlanmışım.